

РЕШЕНИЕ

№ 1187

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11669** по описа за **2019** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция за хората с увреждания /АХУ/ предявена чрез юрк. Б. Б. срещу решение от 03.09.2019 г., постановено по НАХД № 13900 /2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 състав. В касационната жалба се прави оплакване, че оспореното решение е постановено в нарушение на законът – касационно основание по чл.348, ал.1, т. 1 НПК. Изложени са подробни съображения относно законосъобразното издаване на АУАН и НП. Сочи се още, че от последиците на деянието, което е санкционирано с оспореното наказателно постановление /НП/ биха могли да настъпят вредни последици за държавния бюджет. Моли решението да бъде отменено, а НП № 82/0023-4276 от 18.07.2018 г., издадено от изп. директор на АХУ, потвърдено.

В проведеното публично съдебно заседание по делото касаторът, редовно призован, не изпраща процесуален представител. В писмено становище по делото от 23.01.2020 г., юрк. Б. поддържа касационната жалба да бъде уважена по съображенията изложени в нея. Претендира присъждането на разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Ответникът, редовно призован, чрез процесуален представител оспорва касационната

жалба, съобразно изложеното в писмени бележки в проведеното публично заседание по делото. Претендира присъждането на адвокатско възнаграждение в размер на по 1500 лева за всяка една от двете инстанции, съобразно представен списък и договори за правна помощ от 23.01.2020 г. и 01.02.2019 г.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XI-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

С решението е отменено наказателно постановление № 82/0023-4276 от 18.07.2018 г., издадено от изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания с което на [фирма], на основание чл.54а от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/ и чл.53, във вр. с чл.83 от ЗАНН е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. за нарушение на чл.12, ал.2, т.2 от Наредба за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл.35г, ал.1 от Закона за интеграция на хората с увреждания.

Съдът е аргументирал че има съществени пропуски при описание на нарушението, датата на неговото извършване и мястото на извършването му, както в съставения АУАН, така и в издаденото НП, поради което не са били изпълнени горепосочените императивни изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Конкретно се сочи в мотивите на оспорения съдебен акт липсата на изрично посочена датата на извършване на нарушението, която следва да се извежда по тълкувателен път; наличието на неяснота относно установяване на нарушението, както и че в случая след констатиране на нарушението по чл. 12, ал. 2, т. 2 от Наредбата, проверяващите и АНО директно са пристъпили към съставяне на АУАН и последващо издаване на НП, без да изпълнят указания в наредбата ред за установяване и санкциониране на нарушения на нейните разпоредби.

Настоящият съдебен състав намира за правилна преценката, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на санкционираното лице и които да обосновават отмяната на последното само на това основание.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя изцяло. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила

относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

По касационните основания:

Необосновани са твърденията на касатора за неправилност на изводите на съда в обжалваното решение по приложението на закона. Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя и не намира за необходимо да преповтаря.

Разпоредбата на чл.57, ал.1 ЗАНН регламентира задължителните реквизити на НП, като в т.5 законодателят е посочил, че това са описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. В настоящия случай процесното НП не е съобразено с посочената норма, доколкото не съдържа точна и ясна дата на извършване на нарушението - не е посочена годината, през която в срок до 30 октомври се твърди, че дружеството не е изпълнило задължението си, както и място на извършване на нарушението. Така посочената дата на нарушението „30 октомври на текущата година“ не може да се счете за редовен реквизит на НП, тъй като не дава възможност да се установи категорично за коя година се вменява неизпълнение на законовото задължение. Липсата на посочените обстоятелства като дата и място на извършване на нарушението в описанието на нарушението в АУАН и НП винаги съставляват съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото водят до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице.

Настоящата съдебна инстанция не споделя изводите на СРС, че е следвало да се състави протокол по чл.15, ал.2 от Наредбата и едва след това да се пристъпи към съставяне на АУАН за нарушение по чл.15, ал.5 от Наредбата. Предвидената в чл.15 от Наредбата процедура не създава отклонение от общия ред за санкциониране по ЗАНН, чрез въвеждане на задължително изискване за съставяне на констативен протокол и даване на предписания за отстраняване на констатираните нарушения, разписва ред за осъществяване на проверки от страна на контролните органи и въвежда допълнителен състав на административно нарушение, изразяващо се в неизпълнение на задължително предписание. Наличието на такова влязло в сила предписание по чл.15, ал.2 от Наредбата не е процесуална предпоставка за съставяне на акт по чл.55 ЗИХУ. Няма и нормативна зависимост между санкционните състави на чл.54а ЗИХУ и чл.15, ал.5 от Наредбата, всеки от които е самостоятелно приложим. Разглежданото нарушение подлежи на пряко установяване и санкциониране по чл.54а ЗИХУ без да трябва да се кумулира с неизпълнение на задължително предписание. Ето защо съставянето на АУАН без предписание по чл.15, ал.2 от Наредбата за

отстраняване на нарушението на чл.12, ал.2, т.1 от Наредбата не противоречи на предвидената с чл.15 от Наредбата процедура.

При този изход на спора, основателна е претенцията на ответника по касация за присъждане на разноски. На основание чл.63, ал.3 от ЗАНН касаторът следва да заплати на ответника по касация сумата от общо 3000 лв., разноски по делото за всяка от двете инстанции представляващи адвокатско възнаграждение съгласно представен списък по чл. 80 ГПК, и договори за правна помощ от 23.01.2020 г. и 01.02.2019 г.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.09.2019 г., постановено по НАХД № 13900 /2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 състав.

ОСЪЖДА Агенция за хората с увреждания да заплати на [фирма], със седалище и адрес на управление, [населено място] , район С., [улица], ет. 3, ап. 9, представлявано от управителя Н. В. В., направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер общо на 3000 /три хиляди/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.